

Theo Melle: 'Met de wereld in de rug' Uitgeverij van Oorschot, Amsterdam 2018 Zie ook: www.vanoorschot.nl vertaling van *Die Welt im Rücken* (Bipolaire stoornis/Emoties/ED)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Covertekst: 'Hij komt Foucault tegen in de kroeg en ontmoet Picasso in een nachtclub, en gooit wijn over diens broek. Hij had seks met Madonna en hoort Björk hem persoonlijk toezingen naast de deur in de bar. De eindeloze stroom van gezichten op straat, artikelen op het internet, 9/11, de dood van dictators - alles is een boodschap aan hem en bestaat alleen omwille van hem.'

Thomas Melle lijdt al jarenlang aan manische depressiviteit, een bipolaire stoornis. Hij vertelt over zijn persoonlijke drama's en langzame herstel, en geeft zo een buitengewoon inzicht in de belevingswereld van een patiënt. Het resultaat is een meeslepende kroniek van een verscheurd leven, een autobiografisch radicaal werk van de grootste literaire kracht.'

Over de schrijver:

Flaptekst: 'Thomas Melle (1975) is auteur van theaterteksten en fictie, en vertaler uit het Engels. Zijn romans werden sinds hij in 2011 debuteerde met *Sickster* veelvuldig genomineerd en bekroond. *Die Welt im Rücken* (2016), in Duitsland een groot succes, is zijn derde boek en kent ook een theaterversie.'

Citaten: https://www.vanoorschot.nl/winkel/verhalen-novellen.html?page=shop.product_details&flypage=flypage_vo.tpl&product_id=22634
'Waarschijnlijk heeft ieder mens een afgrond in zich waarin hij af en toe een blik durft te werpen; maar een manie is een hele tour door die afgrond, en wat u jarenlang over uzelf wist, wordt binnen de kortste keren ongeldig. En daarna begint u niet bij nul, nee, u glijdt af naar het diepste min, en niets is meer op een betrouwbare manier met u verbonden.'

<https://www.tzum.info/2018/01/recensie-thomas-melle-wereld-rug/>

'Als krankzinnige herken je vaak de krankzinnigheid van de anderen, maar die van jezelf zie je helemaal niet. Tegen een meisje dat dacht dat Osama bin Laden haar vader was, zei ik ronduit dat dat niet klopt, terwijl ik op dat moment zelf dacht dat ik de zoon van popster Sting was.'

http://www.dereactor.org/home/detail/vertellen_of_verklaren/

'De fictie moet pauzeren (al werkt ze heimelijk natuurlijk toch door). Ik moet mijn geschiedenis heroveren, moet de oorzaken, als ze dan niet af te beelden zijn, als je ze in de constructietekeningen dan niet kunt vinden, naar boven brengen door de rampen exact te beschrijven.'

Ik kan alleen maar zeggen: zo en zo was het bij mij (en zo zal het hopelijk nooit meer zijn). Wat daarvan oorzaak is, wat gevolg en wat een omstandigheid die niets met de ziekte te maken heeft, is uiteindelijk niet vast te stellen. Dus moet ik vertellen, om het

begrijpelijker te maken.

Golven van paniek sloegen door me heen, maar ik kon ze laten oplossen en laten wegebden. Zinnen gingen door mijn hoofd, reclamezinnen en slogans met bijbehorende citaten. Als idee-fixen klopten ze door mijn hersenen totdat ze uiteenvielen, eerst in kleinere eenheden, dan in lettergrepen en ten slotte in louter fonemen, die als storende geluiden in een hardnekkig, niet te negeren Gabba-ritme mijn innerlijk oor belegerden. Ik stapte in een S-Bahn, was verbaasd hoe stil het was, zei iets in de stilte, stapte weer uit. Toen ik in de Novalisstraße was aangekomen, werden boeken in een etalage plotseling dreigingen. Ze vermengden zich met en haakten zich vast aan alles wat ik de afgelopen weken en maanden had geschreven. Er kwam een storm van letters over me heen, bezwaren, verwijten, dreigementen knalden in mijn hoofd. Wat had ik gedaan?’

Recensies/Extra:

<https://www.tzum.info/2018/01/recensie-thomas-melle-wereld-rug/>

http://www.dereactor.org/home/detail/vertellen_of_verklaren/